

Onderwerp: Wet voorkomen misbruik Wob

Waar zijn de bewijzen voor het beweerdelijk "*grootschalig misbruik van de dwangsomregeling*"? Kennelijk gaat de indiener van dit voorstel er van uit, dat de Nederlandse burger zo naïef is om deze bewering voor waar aan te nemen, zonder dat hier een degelijke bewijsvoering tegenover staat.

Door wie is het geciteerde "*onderzoek*" verricht? Door de indiener zelf c.q. door een overheidsinstantie? Dat zou een uitermate zwak bewijs opleveren, want een dergelijk "*onderzoek*" staat gelijk aan de spreekwoordelijke slager die zijn eigen vlees keurt. Het vertrouwen in de betrouwbaarheid van de geciteerde bewering zou, zo dit vertrouwen al zou bestaan, sterk worden ondermijnd door een dergelijke onacceptabele gang van zaken.

Naar mijn mening speelt hier echter een geheel andere kwestie. De betreffende minister is een politicus van PvdA-huize, die handelt vanuit zijn socialistische ideologie. Slechts een verwijzing naar de decennia vóór 1989, toen de toenmalige DDR werd "bestuurd" op basis van een ideologie, die "*Der real existierende Sozialismus*" genoemd werd, is voldoende om het totale gebrek aan democratisch gehalte van de socialistische ideologie te illustreren.

De minister is, zoals gebruikelijk binnen de PvdA, niet gediend van de bemoeienis van "het gewone volk". Dit wordt door socialisten ervaren als onwenselijke inmenging in bestuurlijke aangelegenheden. De bestuurders wensen te beslissen, wat goed is voor "het gewone volk", want daar heeft "het gewone volk" geen zicht op en geen verstand van. Deze paternalistische, überhebliche en achterhaalde houding leidt helaas tot ondemocratisch, regentesk en arrogant gedrag, zoals bij de betrokken minister reeds eerder te bespeuren viel.

De betrokken minister vergeet daarbij gemakshalve, dat hij in Nederland te maken heeft met een democratische rechtsstaat, die wordt bevolkt door mondige burgers. Die burgers hebben er door hun stemgedrag voor gezorgd, dat hij de functie van minister een aantal jaren mag bekleden. Derhalve dient de minister zich er goed rekenschap van te geven, dat hij verantwoording schuldig is aan de burgers.

De tijd, dat Nederland door regenteske politici straffeloos kon worden geregeerd op basis van niet-transparante werkwijzen als "achterkamertjespolitiek" en ander onfrisse methoden, is bijna voorbij. Tijden veranderen. De Nederlandse burger accepteert zelfingenomen regentengedrag niet langer en eist een transparant bestuur, dat verantwoording aflegt voor handel en wandel. Die transparantie dient op elk bestuurlijk niveau aanwezig te zijn (nationaal, provinciaal, regionaal en lokaal).

Bij deze transparantie van bestuur hoort, dat de burger informatie kan opvragen bij en/of over het bestuur. Aangezien de beantwoording van dergelijke vragen in het verleden uiterst traag en stroperig verliep, is de in dit voorstel bekritiseerde dwangsomregeling in het leven geroepen om overheden er toe te dwingen, vragen van burgers binnen een redelijke termijn te beantwoorden. Klaarblijkelijk was dit de enige methode om de gerechtvaardigde vragen van burgers beantwoord te laten worden zonder onnodig traineren van overheidswege.

De Wob is een groot goed. In een democratische rechtsstaat anno 2014 is het functioneren van een dergelijke wet een absolute voorwaarde voor transparant bestuur en ware democratie. Het afschaffen van het dwangmiddel, waarmee overheden worden aangespoord om aan hun democratische verplichtingen te voldoen, is een uitermate slechte zaak, die zal leiden tot een onverantwoorde uitholling van de Wob en dus van de democratische rechtsstaat.

In tegenstelling tot hetgeen wordt beweerd onder "*doelstelling van de regeling*" worden de beweerdelijke kosten naar alle waarschijnlijkheid eerder veroorzaakt door overheden, die nog steeds niet van zins zijn om burgers tijdig van informatie te voorzien dan door de gesuggereerde grote groepen burgers, die misbruik van deze regeling zouden maken. Uiteraard dient misbruik krachtig te worden bestreden, maar dit geldt voor alle overheidsregelingen en is dus niet uniek voor deze regeling.

De bewering, dat overheden in hun functioneren worden beperkt door aanvragen van burgers op grond van de Wob, lijkt dan ook eerder een gezochte aanleiding om een democratisch recht van de burger in te perken. Met evenveel recht kan de bewering worden omgekeerd, namelijk dat de kosten van deze dwangsomregeling zo hoog zijn, omdat overheden nog steeds niet naar behoren functioneren en nog steeds niet afdoende zijn ingericht op het beantwoorden van gerechtvaardigde vragen van burgers. Het afschaffen van de dwangsomregeling zal deze situatie eerder verslechteren dan verbeteren en de transparantie eerder laten afnemen dan toenemen.

Op basis van het voorgaande kan uitsluitend worden geconcludeerd, dat het afschaffen van de dwangsomregeling een nodeloos en contraproductief, want antidemocratisch voorstel is.